

READ-BOOK.NET

Libros gratis en linea!

Не моя. Бонус - Елла Савицька

Бонус

- Стас, ти мене підсадиш? - Лексі схопила сріблясту верхівку для ялинки і підскочила до хлопця. Увесь будинок був вже місяць, як готовий до зустрічі Різдва. На перилах сходів спіраллю спускалися ялинкові гілочки, переплетені з маленькими червоними і сріблястими кулями. Із стелі, переливаючись, звисали шишки, задалегідь привезені з Києва, саморобні великі кулі, які Лексі змайструвала за допомогою Аліни, сніжинки, вирізані з паперу і покриті блискітками. Сніговики на підвіконнях привітно зустрічали гостей, посміхаючись їм теплими морквяними посмішками. Для зустрічі Різдва сім'я спеціально приїхала до Нью-Йорку, тому що саме тут панувала звична атмосфера свята. Лос-Анджелес зі своїм теплом не зрівняється з сніговим містом, на який з неба сиплються чарівні сніжинки, готуючи його до найголовнішого свята року. Напевно, немає у світі людини, яка не любила б Різдво і Новий Рік. І не тому, що так прийнято або це черговий привід випити в колі сім'ї. Ні. Уся ця мішура, ялинкові іграшки і аромат ялинки повертають нас туди, куди квитки ніколи не купиш. У наше дитинство. Безхмарне, наповнене мріями і очікуваннями подарунків, ароматом мандаринів і старих добрих фільмів по телевізору. Саме по телевізору, а не ноутбуку. Тому що так ми дивимось вподобані

фільми разом з країною. Однією згуртованою сім'єю, а не самотійно, укутавшись в ковдру.

Тоді нам дарували подарунки, солодоші, а Дід Мороз устигав зайти у гості до усіх дітей планети.

Лексі не була виключенням. Вона до тремтіння в колінах чекала цього вечора, переддня Різдва, щоб начепити останню прикрасу, якої ще не було на ялинці. Величезну пишну красуню, що прикрашає пристойних розмірів світлу вітальню. Завдяки Стасу і Алексії, цариця свята виблискувала і переливалася вогниками від гірлянд, обвішаних цими двома, як Насті здавалося надмірно, але вони їй не запитували. Робили що хотіли. Саме тому в Америці, де звикли прикрашати ялинки декоратори іграшками суворо з двох-трьох кольорів, бажаного червоного і золотистого або сріблястого, їхня ялинка різко відрізнялася від звичної картини. На ній були іграшки усіх барв веселки. Стас з донькою щоразу купували нові і мало не щодня довішували на бідну красуню прикраси.

- Мені здається, ялинка не витримає ще і верхівку, - прикривши рота долонею, з очікуванням Настя спостерігала за тим, як Стас саджає Лексі до себе на плечі і підсаджує до самої стелі, щоб дівчинка, нарешті, виконала місію, на яку так довго чекала. Ніяк дівчинка не могла знайти особливу верхівку.

Бурулька їй не подобалася, від зірочки їй миле личко кривилося. Настя думала, що Лексі так і не визначиться, але ні. Сьогодні вдень, після прогулянки в центральному парку, тоді як батько завершував справи на фірмі, а Валентина готувала найсмачнішу і найсоковитішу індичку, вони утрюх набрали на один невеликий магазинчик, неподалік від центру. Очі малятка заблищали, коли вона раптом підлетіла до невеликої ялиночки, виставленої точно не для продажу, а для створення святкової атмосфери в крамничці, вказала на неї пальчиком і із захватом прошепотіла: "Ось вона". Стас з Настею переглянулися і підійшли ближче. Складена верхівка складалася з тонкої ніжки, зробленої у вигляді мініатюрної ялиночки, а із-за неї немоб би виглядали чотири невеликих янголятка.

- Це ми, - прозвучав усміхнений голос дочки. - Я, ти, - Лексі ткнула пальчиком в Настю, - і Стас.

Хлопець гмикнув, обіймаючи Настю за талію.

- Адже нас троє, Лексі, а янголів четверо.

Дівчинка тільки здивовано плечиками потиснула.

- Значить, і нас буде четверо. Стас посміхнувся, кинувши на Настю значущий погляд, що означає "Не знаю, коли з'явиться четвертий, але сам процес я навіть дуже люблю".

Настя губу прикусила, ховаючи від хлопця очі, в яких можна було прочитати те, що йому ще зарано знати.

Прикрасу їм все ж таки продали. А точніше подарували. За фото з популярним артистом зараз можна багато що купити. Лексі вже зрозуміла, як більшість реагують на ім'я Стаса Багірова, і навчилася користуватися положенням, вчасно кліпаючи віями і тоненьким янгельським голосом промовляючи: "А ви знаєте хто такий Стас Багіров? Він може з Вами сфотографуватися. Можна мені он ту іграшку"? Насті це не подобалося, але їй знову ніхто не слухав.

Коли янголята зайняли своє почесне місце на ялинці, Лексі радісно заплескала в долоні.

- Ураааа, красиво, правда?

- Дуже гарно, - посміхнулася Настя і поцілувала маленький носик, який ткнувся в її щоку, як тільки Стас підійшов до коханої. - А тепер марш спати, а то проспиш завтрашній ранок, і ми із Стасом заберемо усі подарунки, які принесе Санта - Клаус. - Не заберете. Навіщо це вам літаючий самокат?

- А ти впевнена, що там самокат?

- Нуууу, не знаю, але вам точно дитячі речі не потрібні. Ви ж стрі вже.

Стас приснув зі сміху, тоді як Настя очі закотила.

- Йди вже, всезнаюча ти моя! - мама поцілувала доньку в обидві щічки і відправила разом з нянею до кімнати.

Стас, не приховуючи іскристої посмішки, підійшов до коханої і підчепив великим пальцем ремінець її домашнього атласного халатика.

- Я вже хочу отримати свій подарунок. - вимовив чуттєвим голосом, схиляючись і проводячи губами по щоці Насті, прокладаючи шлях до мочки вуха і прикушуючи її. Мурахи тут же пробігли уздовж жіночої спини, видаючи незмінну реакцію на чоловіка. Взимку у Стаса був найнапруженіший період в році. Усім хотілося дістати популярного артиста на корпоративи, але він навідріз відмовився від багатотисячних пропозицій. Увесь різдвяний тиждень присвятив сім'ї, за що Настя була йому нескінченно вдячна. Постійні відльоти, виступи і тури віднімали у неї коханого чоловіка, часто примушуючи розлучатися на різні періоди часу. Але вона не почувала себе самотньою, як це було з Віктором. Все ж справа не в професії, як вона колись помилково вважала. Справа у відношенні і в тому, скільки ти значиш для своєї половини. Стас був на зв'язку цілодобово. Не було і двох годин, щоб він не зв'язався з нею. Листування, дзвінки, онлайн вечері, сніданки і навіть репетиції. Пара була разом, не дивлячись на відстані.

Жінка провела долонею по міцних грудях, схованих під домашньою футболкою, і облизала губи, знаючи, як цей простий і невинний рух впливає на хлопця.

- Різдво тільки завтра, а зараз треба лягати спати, щоб не зіткнутися з Сантою, - жарт Насті не пройшов.

Стас вигнув брову і гмикнув. А потім різко повернув її до себе спиною і підштовхнув у бік спальні, втискаючись позаду в талію своїм вже кам'яним стояком.

- Ну, в Санту я давно не вірю, а ось в одну дуже сексуальну помічницю Клауса навіть дуже.

Чоловіча рука накрила груди і нахабно пробралася під халатик, легко стискаючи і пропускаючи між вказівним і середнім пальцями твердий сосочок. Настя охнула, якраз, коли вони підійшли до дверей і Стас штовхнув її, направляючи всередину. Закрив за собою двері і тепер уже безцеремонно скинув непотрібну рожеву ганчірочку на підлогу.

- Де ж ти сховала мій подарунок, моя хороша?

Примружився, оглядаючи зголоднілим поглядом ідеальне тіло коханої, яке вона без ніяковості демонструвала, насолоджуючись його захопленим поглядом. Тільки щоразу, коли Стас ось так дивився на Настю, у неї у роті пересихало від обіцянки запаморочливої ночі, що таїться на

глибині його зіниць.

- А ти знайди! - прошепотіла, шкодуючи тільки про те, що він сам все ще одягнений. І щоб виправити цю помилку, зробила крок вперед і стягнула з нього футболку. Гарячі долоні накрили обидві вершини грудей, і Настя прикусила губу від імпульсів, що тут же промайнули вниз живота. Потягнулася до пояса на чоловічих спортивних штаних, але Стас перехопив її руки і завів за спину. Утримуючи в кулаці, обійняв за талію, підняв над підлогою і поніс до ліжка.

- Прямо зараз і приступлю до пошуків. - видихнув, обпалюючи шкіру диханням, а потім, опинившись біля ліжка, поклав на простирadlo кохану, яка вже не могла терпіти від бажання. Так завжди було, як тільки Стас починав свої ігри, збуджуючи Настю. Вона заводилася ще до початку, до кінця вже буквально хникаючи й благаючи його перестати її доводити і швидше ввійти в неї. Але Стас отримував насолоду від очікування.

- Руки з-під спини не діставай, - наказав, опускаючись до струнких стегон. Обхопив пальцями чорні стринги і потягнув їх вниз по стегнах. Відкинув убік і розвів у сторони коліна. Яка ж вона красива його жінка. Не відриваючи захоплених очей від чутливих яскраво-червоних складочок, провів пальцями уздовж плоті. Настя тут же підвела стегна, важко почавши дихати. Куточок губ хлопця поїхав у бік.

- Рано ще, ми тільки почали, моя хороша.

Опустився і ліг прямо між її ніг, продовжуючи терзати дівчину легкими погладженнями пальців по складках, що зволожилися. Ввів один всередину і зуби зчепив, щоб не заричати від відчуття того, як стінки щільно обхоплюють шкіру.

- Ти знайшов вже подарунок, Стас. Бери його, - зажадала Настя, рушивши вперед стегнами назустріч його пальцю.

- Ні. Я тільки підбираюся до нього. - вийняв палець, а потім ввів два. У Насті перед очима попливло, а внизу живота стягнуло, коли хлопець провів усередині по злегка ребристій точці. Ноги інстинктивно відкрилися ширше. Стас з тріумфом спостерігав за тим, як його жінка горить від бажання, але нічого не хотів робити для її швидкого задоволення. Він любив її мучити. Доводити до ризику, але не давати найголовнішого. Подув на набряклий клітор, а потім обхопив його губами, втягуючи в рот. Насті довелося прикусити щоку, щоб не закричати. За кількома стінами батько і Лексі. Уранці буде соромно дивитися їм у очі. Якщо донька, завдяки її віку, може не зрозуміти маминих нічних викриків, то батькові пояснювати не треба.

Думки в мить випарувалися, коли відчуття розтягнутості посилилося внизу. Стас додав третій палець, трохи прискорюючи рухи, і провів язиком уздовж усієї плоті. Облизав чуттєву горошинку, натиснув на неї великим пальцем і потер кількома вичурними рухами. Настю затрясло. Оргазм був нещадний. Він налетів несподівано і закрутив її в потужний вир, примушуючи пульсувати в упевнених чоловічих пальцях і чіплятися за простирadla, поки Стас продовжував пестити її. Закрила очі, дозволяючи гострому задоволенню опановувати своє тіло, коли почула над вухом:

- Один подарунок я знайшов. Настав час іншого.

Не встигла подумати, як опинилася на животі. Стас притягнув до себе за талію, заставляючи стати на коліна. Звів руки за спиною так, щоб Настя лежала щокую на простирadлі, а потім увійшов різким поштовхом. Як же це було неперевершено! Кожного разу, як вперше. Він буквально п'янів, коли вона туго обхоплювала його своєю вологою, вузькою піхвою. Погляд

прилипав до гострих лопаток, крапельок поту, що котяться по хребту, темному волоссю, що розкидалося по простирадлу, апетитній попці і туди, де їх тіла з'єдналися в одне ціле. Стас дивився, як ритмічно його член входить в єдину жінку, яку коли-небудь любив. Потягнув до себе за руки, піднімаючи з простирадла, накрив шию долонею і зарухався ще швидше. Настя вигнулася як кішка, повернула до нього обличчя і відчула, як пухкі губи накинuliся на її жадібним поцілунком. Жінка була у владі Стаса. Його руки і губи зовні, член усередині. Розтягує, ковзає і примушує знову приглушено кричати, коли в другий раз вона кінчає в його руках.

Настю кидає в жар, усе тіло розлітається на крихітні частиночки, поки Стас кусає її губу і йде за нею, кілька разів хаотично штовхнувшись в саму глибину.

- Другий подарунок просто незрівнянний! - рвано видихає, упираючись лобом в змочене плече коханої. Настя вимотано посміхається і падає на ліжку, коли руки хлопця її випускають з обіймів. Ненадовго. Тільки щоб Настя зручно вляглася. Стас укрит її ковдрою і приліг позаду, міцно притискаючи до себе.

Сон майже вмиг почав тягнути її у своє царство, коли Настя раптом відчула, як Стас узяв її долоню у свою, і по безіменному пальцю заковзало щось прохолодне. Розкрила очі і піднесла руку до очей. Світло в кімнаті не горіло, але вуличного освітлення було досить, щоб розгледіти акуратну каблучку з невеликим діамантом, навколо якого були розташовані крихітні камінчики, які переливалися. Її серце затьохало в грудях, а на очі навернулися сльози. Настя обернулася до Стаса, який із завмиранням серця стежив за її реакцією.

- Ти навіть не запитаєш, чи згодна я? - м'яко посміхнулася, не в змозі відвести закоханого погляду від свого чоловіка.

- А навіщо? - Стас зігнув брову. - Ця каблучка не для того, щоб я цікавився, чи вийдеш ти за мене заміж. А для того, щоб повідомити тобі про те, що ти моя. І що я збираюся на тобі одружитися.

Широка посмішка розтягнула жіночі губи. Як же вона любила цю його рису вдачі. Зухвала самовпевненість, за якою ховаються найніжніші і найглибші почуття.

Настя протягнула руку, де тепер виблискувала найкрасивіша у світі каблучка і погладила колючу щоку.

- Я найщасливіша! Спасибі тобі за те, що з тобою я дізналася, що це означає - справжнє щастя.

Стас накрив її долоню своєю і опустив до свого серця.

- Воно завжди було твоїм, Настя. Як і увесь я.

Настя не відповіла. Просто потягнулася до нього і поцілувала. Довго. Повільно. Вкладаючи в поцілунок усю ту ніжність, яку не могла передати словами. А потім вони почали все спочатку, майже до самого світанку, нагороджуючи один одного безцінними різдвяними подарунками.

- Мамаааа! Стааааас! - пролунало уранці над самим вухом Стаса. Хлопець підірвався на ліжку від несподіванки. Добре хоч спідню білизну додумався надіти. Лексі вони пояснили ще кілька місяців тому, що люблять з мамою один одного і тепер Стас житиме з ними разом. Дівчинці, здавалося, і не треба було цього пояснення. Вона з такою легкістю прийняла хлопця в сім'ю, що складалося враження, що вона й сама цього дуже хотіла.

А тепер п'ятирічне створення стояло перед їх ліжком у смішних капцях з оленячими рогами і піжами з зображеннями Рудольфа, головного оленя Санта Клауса.

Настя поморщилася, але розплющивши очі, тепло посміхнулася доньці. Вставати жахливо не хотілося, адже вони заснули зовсім недавно. Парі вночі навіть вдалося вибратися у вітальню, щоб розставити подарунки для усіх, правда потім вони знову повернулися до спальні.

- З Різдвооом! - дзвінкий голосок продзвенів, як дзвіночок.

- З Різдвом, мила. - посміхнулася Настя, впіймавши малечу, яка стрибнула до них в ліжко. Стас перехопив її і залоскотав, завалюючи на ковдру. Алексія розсміялася, вириваючись і хватаючи його за руку.

- Підемо відкривати подарунки. Санта приходив!!

- Звідки ти знаєш, що він приходив? - встаючи, посміхнувся Стас. Накинув на себе спортивні штани і футболку, що валялася на підлозі.

- Я бачила його сліди на східцях, - смішно округлила очки дівчинка. - Він спускався з труби і йшов у вітальню.

Настя теж піднялася і відвернулася до вікна, ховаючи посмішку. Вона цілу години спостерігала, як Стас вночі запилював власні черевики штучним снігом, створюючи імітацію кроків на підлозі. На питання навіщо він це робить, була відповідь: "Для створення реалістичності свята". Судячи з приголомшеного виду Лексі, реалістичність вдалася. Стас вдоволено гмикнув, і вони разом вийшли у вітальню. Донька відразу ж кинулася відкривати подарунки, розриваючи подарункову упаковку, усюючи кімнату величезною кількістю бантів і наповнюючи її задоволеними зітханнями. Найголовнішим подарунком виявився гіроборд, який вибрав для дівчинки Стас. Не зовсім літаючий самокат, звичайно, але Лексі була в скаженому захваті. Коли до сім'ї приєднався Віталій Олегович з Аліною, Настя відвела Стаса за ялинку, чим далі від інших. За вікном тихо падав сніг, усередині будинку дзвеніли веселощі і здається кращого моменту, щоб зробити найголовніший подарунок коханому, просто не можна було придумати.

- Що? Вже? - зухвало посміхнувшись, Стас притягнув до себе Настю за талію, - Я, звичайно, теж вже хочу тебе, Настю, але не за ялинкою ж, у присутності сім'ї.

Настя тільки очі закотила у відповідь на жарт.

- У мене для тебе подарунок.

- Ммм, і де мені його шукати?

- На ялинці.

- На ялинці? Може, краще в тобі?

- Ну, у якійсь мірі він в мені.

- В якійсь мірі?

- Шукай на ялинці. - м'яко підштовхнула Настя до лісової красуні. Стас без бажання відірвався від неї і почав вдивлятися в гілки дерева.

- Він як виглядає?

- Ти зрозумієш.

Хлопець обійшов навкруги, і його погляд впав на конверт, перев'язаний червоною стрічкою. Пригнувся, щоб дістати його зсередини. Добре Настя приховала. Вийняв і повернувся до неї.

- Цей?

Відкривай. із завмиранням серця вимовила дівчина. Стас кинув на неї довгий погляд і, зняв стрічку, акуратно відкрив конверт. Вийняв звідти якийсь чорно – білий знімок. Покрутив вгору, вниз, а потім раптом завмер. Серце пропустило удар. Підняв погляд на Настю, яка навіть дихати боялася. У грудях приємно здавило, а здогадка вже несла по венах не кров, а чисте щастя.

- Насть, - сказав тихо, боячись помилитися. - Ти вагітна?

Настя ледве помітно кивнула.

Секунда, дві, три, очі в очі і на чоловічому обличчі розпливається посмішка. Така щира і щаслива, що Настя готова заплакати. А потім він раптом падає перед нею наколіна, цілує живіт і кричить не дуже голосно, але усі присутні в кімнаті обертаються:

- Привіт, малюк, я твій тато! - підскакує на ноги, хапає Настю за талію на руки, продовжуючи цілувати живіт, що ще навіть не округляється, - Тато, я стану татом!!!! Настя, блін, я люблю тебе.

З очей Насті все ж стікає самотня сльоза, коли її, нарешті, ставлять на підлогу і безцеремонно цілують на очах у усієї сім'ї.

- Віталій Олегович, ви знову станете дідусем. – радісно повідомляє хлопець, не в силах відірватися від коханої.

- Я вже зрозумів. - із сміхом відповідає майбутній тесть. – А я вам зібрався дарувати поїздку на двох на острови. Думав, ви мені звідти привезете онуків, а ви і без моєї допомоги примудрилися.

Стас щось ще відповів, від чого усі розсміялися. Підскочила Лексі, випитуючи, чи буде у неї братик або сестричка. Аліна, здається, поздоровляла, Валентина теж показалася, запрошуючи усіх на сніданок. Всі дружно, перебиваючи один одного, рушили в їдальню. Настя йшла, спостерігаючи за усім цим сум'яттям, і не могла припинити посміхатися. Вона усе життя мріяла про велику дружню сім'ю. Про святковий гармидер і любов, що огортає будинок, подібно до снігової ковдри. І найжахливіше, що довгі роки втікала від того, хто зміг у результаті подарувати їй усю цю казку і виконати мрії, здійснення яких вона вже не чекала.

Коли усі пройшли вперед, Стас раптом зупинився, утримуючи Настю за руку, і з любов'ю подивився їй в очі:

- З Різдвом, Насть!

- З Різдвом!

- Спасибі за самий кращий подарунок!

- Це тобі спасибі. Ти подарував мені життя. І... - посміхнувшись, поклала його долоню на свій живіт, - не лише мені.

Карі очі засвітилися, і долоня повільно перемістилася на спину, притискаючи до себе майбутню дружину.

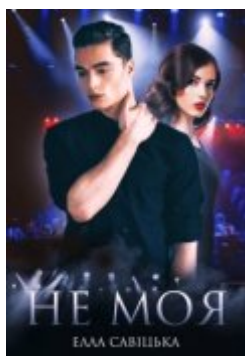
- Моя Настя. - пухкі губи поцілували в скроню, коли вона уткнулася в міцну шию носом, вдихаючи найулюбленіший запах. Запах її чоловіка. Її життя. Її безмежного щастя і кохання.

З наступаючим Новим Роком, мої любі! Здоров'я, щастя вашим сім'ям! Кохайте та будьте кохані!

З любов'ю, ваша Елла!

Кінець

З цією книгою читають

Романтична еротика

154347

[Не моя](#)

Елла Савицька 928136

Жіночий роман

181423

[Пастка для Бродського](#)

Джулія Ромуш 825442

Еротика

186802

[Колишній](#)

Ульяна Соболева 555326

Сподобався розділ?

Чесна оцінка допоможе авторові у написанні книги. Анонімно

БЕЗКОШТОВНІ КНИГИ ОНЛАЙН - READ-BOOK.NET

[READ-BOOK.NET](#) - ОНЛАЙН КНИЖКИ - ЧИТАЄМО В ЕЛЕКТРОННІЙ БІБЛІОТЕЦІ